

Một chút tâm tình với Đức cha Nguyễn Văn Long

Tác Giả: Pascal Nguyễn Ngọc Tấn nh ofm
Thứ Hai, 07 Tháng 5 Năm 2012 05:38

ngoài tính thẳng thắn và can đảm, Đức Cha còn cho thấy lòng giàu bố thí tha với quê hương, đất nước, với người nghèo, người bị áp bức, bóc lột, giàu bố thí với tín đồ của tất cả các

Kính thưa Đức Cha,

Đức Giám mục Vincent Nguyễn Văn Long

Trước khi viết lá thư này, con đã ngỡ ngàng. Đức Cha là linh mục Việt Nam ba mươi hai năm, và là người đầu tiên tại Úc được bổ nhiệm làm Giám mục Phó tá. Ngay từ lúc thông tin này được loan đi, Đức Cha đã lôi kéo sự chú ý của công luận, phù hợp với Đức Cha trong đó có lá cờ vàng ba sọc đỏ, đến những lời tuyên bố qua đó Đức Cha công khai nhìn nhận căn cứ về biên giới của mình mà có thể bị xem như căn cứ của xã hội. Trong thời gian một ngôi sao đang lên của Đức Cha mà một linh mục như con, dám mon men ngó nghiêng nhìn ra “thực trạng của ta sang bất kỳ đâu làm sao” hay sao, cho dù thực sự Đức Cha cũng như con, đều thuộc dòng họ Phan, con cái thánh Phan-xi-cô Át-xi-di. Những yêu cầu cùng đã khiến con mạnh mẽ viết thư này, chính là bài giảng của Đức Cha tại một nhà thờ bên Úc nhân ngày 30 tháng 04 vừa qua, ngày mà Đức Cha đau đớn gọi là ngày “quốc nạn”.

Thú thật với Đức Cha, con sẽ bài giảng của các giám mục khác. Có ý nghĩ là có mũ, có gậy rồi, muốn phán gì cũng được, dài bao nhiêu cũng được, có ai dám cãi đâu! Đón tiếp có anh em linh mục tuyên bố: “Bất kỳ ông đó sẽ chết, tôi sẽ không đứng tên!” Có vẻ khi giảng xong nói toàn những chuyện thiêng liêng cao cả trên chín tầng mây, và khác nhau, chuyện nghĩa thì nhiều, ý tứ chừng bao nhiêu. Sẽ sẽ vậy với Đức Cha hiểu cho tôi sao con đừng.

Dám nói thẳng, nói thật

Đầu tiên đáng chú ý trong bài giảng của Đức Cha, theo con, đó là tính thẳng thắn và lòng can đảm. Đầu tiên nhiên là Đức Cha không né tránh, không nói vòng vo tam quốc, kiêu ba phách, huênh hoang theo chiêu bài “đi thi” và “hợp tác”! Đức Cha đã không ngần ngại gọi ngày 30 tháng 04 năm 1975 là ngày “Quốc Nạn”, khi đó cho bao đau thương, bao tai họa xảy ra cho đất nước, cho dân tộc Việt Nam. Khi đó các “những bất công của lịch sử”, Đức Cha không chỉ làm một thời gian kể ngắn gọn những đau thương khác đi từ ngày 30 tháng 04 năm 1975, những còn vạch mặt tên những tác nhân của các biến cố đó. Vì không thể rút ngắn hơn nữa, con xin phép trích dẫn đoạn này: “Biến cố 30 tháng 4 năm 1975

Một chút tâm tình với Đức cha Nguyễn Văn Long

Tác Giả: Pascal Nguyễn Ngọc Thọ nh ofm
Thứ Hai, 07 Tháng 5 Năm 2012 05:38

đánh dấu một khúc ngoặt quan trọng trong lịch sử Việt Nam cận đại. Nó cũng đánh dấu một bước tiến của dân tộc bằng những thành tựu văn hóa và dân tộc Việt Nam. Khi bao nhiêu bom đạn của cuộc chiến ý thức hệ đã gây chết chóc thương tích và tàn phá trên những người dân vô tội; khi bao nhiêu những chiến sĩ bỏ mình nơi chiến trường, những thân thể không một mảnh hay chết dần mòn trên những chiến trường; khi những thương phế binh bỏ ruộng bỏ trong một xã hội vô nhân bản; khi các tri thức và những người ra đi, làm nên nhân trên biển cả trong bao nhiêu những cơn bão; khi các khốn khổ dân Việt trên quê hương của họ trong một xã hội hoàn toàn băng hoại, bị cai trị bởi một chính thức đã bỏ đạo đức trong thế giới hiện đại; khi những người dân lao động vô tội bị người cha có các họ đóng góp vào tiến trình canh tân đất nước. Đây chính những người là những mảnh đất của người nhìn đời bằng kính của các chiến binh hay một nhóm người còn mang dấu vết của thù chia rẽ. Những người này là những người bị các lịch sử mà chúng ta khai thông mới mới ra một kết nguyên mới cho dân tộc.”

Thị xã đời ánh sáng Lị Chúa

Ngày 30 tháng 04 thế kỷ này rơi vào Mùa Phục Sinh là thị gian Giáo Hội mừng Chúa Ki-tô sống lại. Cũng như các công đoàn Do-thái lúc bấy giờ, công đoàn Ki-tô hữu tiên khởi tiếp tục để Chúa, những thị nay, đức đời ánh sáng Chúa Ki-tô phục sinh. Câu thánh vịnh “Thần đá người thị xây lo ngại bởi thị nên đá thần góc thần” (Tv 117,22) không chỉ là một câu nói văn vẻ, những qua cuộc thế kỷ khó của Chúa Ki-tô, rơi đến với Ngài thì cõi chết phục sinh thì các Ki-tô hữu đã hiểu ra ai là thần xây, ai là thần đá. Đến với Đức Cha hôm nay cũng vậy, Đức Cha không chỉ để Lị Chúa và đời sống đó, những đã đem Lị Chúa chiếu soi các câu chuyện thị sự đời những ra ai là thần xây, ai là thần đá. Con không có khả năng rút gọn mà chỉ xin phép trích dẫn nguyên văn: “Trong bối cảnh của đất nước chúng ta hôm nay, ‘người thị xây’ là ai nếu không phải là chủ phi nhân vong bản; ‘người thị xây’ là ai nếu không phải là những công nhân đàn áp công nhân chủ đất đai của người dân vô tội như công an, cảnh sát đời sống và côn đồ. Và ‘phi nhân đá bởi họ lo ngại bởi’ là ai nếu không phải là những người đấu tranh cho công lý và sự thật, là người giáo dân Thái Hà với lá cây vắn tu, là Đức Ông Chiêm với một cây thánh giá, là Công nhân Dục với một nghĩa trang thiêng liêng, là anh Việt Khang với một bài ca ái quốc, hay là dân oan với chủ những tiếng kêu than vô vọng...”

Thán phục lòng yêu nước

Chức vụ của bài giảng của Đức Cha, sự có không ít người không chỉ trong hàng giáo phẩm Việt Nam, trên môi trường: “Ông này không sống tại Việt Nam, muốn nói gì mà chúng ta!” Trách nhiệm, theo con biết, trong sự các linh mục và giám mục Việt Nam hiện tại, rất ít người công khai lên tiếng về hiện tình đất nước. Còn giờ này Đức Cha đang sống trong nước, trong cách một giám mục, liệu Đức Cha có nói năng thẳng thắn và mạnh mẽ như Đức Cha đã làm không thì không ai biết.

Những người không thể hoài nghi là qua bài giảng của Đức Cha, ngoài tính thẳng thắn và can đảm, Đức Cha còn cho thấy lòng gần bó thiết tha với quê hương, đất nước, với người nghèo, người bị áp bức, bóc lột, gần bó với tiến bộ của quê hương. Nếu vì chúng ta áp lực quá nặng mà các giám mục sống tại Việt Nam không dám mạnh mẽ lên tiếng bênh vực công lý, bênh vực tội do dân chúng, thì ít ra người dân cũng có quy định cho đời những các ngài nếu không phải là một sự dần thân mạnh mẽ thì ít là một sự thông cảm, một sự nâng đỡ, đức biết đời với những nhân của bất

Một chút tâm tình với Đức cha Nguyễn Văn Long

Tác Giả: Pascal Nguyễn Ngọc Tánh ofm
Thứ Hai, 07 Tháng 5 Năm 2012 05:38

công, tham những, một số giáo viên bố trí và tiếp nhận để công tác quản lý. Khi họ một số các nhà thanh giáo mà treo lơ lửng trên đầu mọi người Việt Nam mà Giáo Hội Công Giáo chỉ lo xây dựng và củng cố, không mấy may có chút ưu đãi và sự sống còn của dân tộc, liệu chúng ta có xứng đáng nhận mình là người Việt Nam? Chính lòng yêu thương quản lý, yêu đức giáo bào cùng với lòng tin cậy người Ki-tô hữu đã khiến Đức Cha thốt lên: “Như Thiên Chúa đã thốt lên qua sách khải nghiệm, sự chết và sự sống là của Đức Kitô, Ngài cũng sẽ thốt lên nơi những người đức giáo về phía của công lý và sự thật. Chúng ta hãy vững tin và liên đới với nhau trong cùng một lý tưởng, một niềm tin, một mục đích là ngày khi hoàn thành chân thiện mỹ trên quê hương miền yêu.”

Xin cảm ơn Đức Cha đã cho con thêm niềm tin và sự sống của người mà con tin cậy hy sinh vì đoàn chiên, một tình yêu nhân viên công lý và sự thật, một người Việt Nam dù sống nơi xa quê hương, vẫn luôn luôn vững lòng với đức giáo bào, với quê hương đất nước.

Kính thưa,

Sài Gòn, ngày 04 tháng 05 năm 2012
Pascal Nguyễn Ngọc Tánh ofm